

ZĂVODUL

Apare Dumineca.

Un nru 20 fileri.

Abonamentul :

Pre 1 luna 1 coroana.
Pre 3 luni 2 coroane.
Pre 6 luni 4 coroane.
Pre un an 8 coroane.

Redactiunea :

Rudolf-ut Nru 14.

**Dupa ei Zavoade,
Prindei mai fartate!**

**Pre lingusitori,
Pre amagitori,**

**Pre oamenii rei
Si pre farizeii!**

**Undei vei afla,
De loc nui crutia!**

**Pentru ce nu locuiesc ingeri pre pamant si
pentru ce nu le place romanilor a fi ma-
estri si negutiatori?**

Doamne Dzeul meu,
Trimite ingerul teu,
Se descepte neamul meu : . .
Pre poporul de roman
Adus pre aici de Traian,
Se invetie a ceti si a scrie,
Se invetie si maestrie.
Caci azi mani se va inmultii,
Nu va avea ce impartii . . .
Din pamantul arator,
Fie si negutiator.
Da i preoti nu prea invetiati,
Dar la inima curati,
Cari sa stie legea ta,
Si conduce turma sa.
Dai o da-i o Doamne sfinte
Si invetiatori tot cu minte,
Cari sa-l stie indrepta,
Tot pre sfanta calea ta!

Scim cu totii, ca pre pamant nu locuiesc ingeri ci numai oameni pacatosi. Daca si este cate un om, pre ici coala, de face fapte ingeresti: ajuta pre cel serac si misiul — sa afla destule gure rele, oameni blastamati, de-l desmanta sa nu ajute pre nimene ca nui vrednic nimene de ajutor.

Si daca pre calea aceata, nu-si pot ajunge scopul — alearga la minciuni, la clevetiri si tot soiul de intrigi, pana cand i inchid inima cea buna a crestinului care

a ajutat pre cei sarac si lipsit si a savarsit fapte ingeresti.

Isprava aceasta, a oamenilor blastamati, o scim cu totii, putem vede intanplanduse zi de zi cazuri de aceste intre noi.

Dar se scie si in cer despre ea. Pentru acea, sa povesteste in cartile betrane, ca un inger bland si milos sa rugat de Dzeu sa-l lase ca sa locuiasca si el pre pamant, fagaduindu lui Dzeu, ca el va face din oamenii de pre pamant tot ingeri. Asa ca pre pamant nu vor mai fi oamenii cu naravuri omenesti: Certareti, batausi denuntianti, beutori si prapaditi, ci cu naravuri ingeresti: harnici iubitori de deaproapele, iubitori de Dzeu. Beuturile cele jidoviesci le vor parasi si vor bea numai apa curata din isvoarele pamantului, din stancile muntilor, si din fantanile sapate in pamant. Se vor lasa de a sadi vie si a fierbe vinars. Beuturile aceste le vor tine numai de leac la casele lor, precum lea si lasat Dzeu la inceput. Iara nu ca sa se inbete oamenii pana se tavalesc ca porcii cei grasi, ce nu pot umbla pre picioarele lor.

Dzeu vazind ce voie curata are ingerul cel bland ia dat zlobozenie sa se mute din cer si sa locuiasca pre pamant cu oamenii. Ia zis inasa sa se duca intr'un sat unde erau oameni mai blastemati si erau mai multe crijme jidovesti. Jidovii bogati si romani saraci si necuratiti ca vai de ei — zdrentiosi si flamanzi, cari, si foamea si-o alinau numai cu vinarsul jidovesc.

Ingerul a aruncat aripile cele ingeresti si sa inbracat cu neste cioareci rei, un suman spart si o palarie de paie ca o ciuperca, facuta in tiara ungureasca pentru biterii de pre pusteles ungariei.

Imbracat asa s'a dus in satul in care ia poruncit Dzeu sfantul. In sat ia trebuit de mancare. Iar ca sa aiba ce manca ia trebuit sa si lucreze, — caci asia zice sf. scriptura ca „cel ce nu lucreaza sa nu nici mance.“ a umblat dara sa se bage sluga la careva gazda in sat. Mare ia fost mirarea inse, cand a aflat, ca in sat nu i trebuie nimenui sluga. Pentru ca pre tot satul la fost saracit jidovii cu beuturile lor de nu aveau numai nesce colibe in loc de casa si sufletele in oase si zdrentie in casa. In sfarsit s'a dus la popa. Acela inca nu a avut lipsa de sluga, caci avea un natantoc si sa ajuta cu acela. Nu avea inse crasnic la sf. biserica, caci nimene nu era gazda in sat, apoi scim cu totii ca pre sate nui ori cine crasnic (fat) la sf. biserica ci oamenii cei mai de cinste si gazde bune, pentru ca sa nu intre in altar cu haine zdrentiuroase, caci nu se cuvine.

Ingerul a primit sa fie si crasnic numai pentru mancare si imbrecaminte.

Popa la imbrecat mai binisor, si la trimis sa duca prescurile la sf. biserica si sa traga clopotcle. Ispravind el treaba aceasta s'a rezimat de paretele bisericeii inaintea altariului. Si au asteptat sa soseasca crestinii la slujba. A venit indata diacul. El a inceput fara popa utrenia si a tot cantat, a tot cantat pana ce a gatat toata utrenia, si popa tot nu era ca in palma. A cantat si „doxologia cea mare“ si a gatat, popa tot nu vine. Atunci a incetat de a canta si ia zis crasnicului, „mai dute dupa parintele ca am gatat utrenia.“ „Sa vina acum.“ Si cu aceasta iara a inceput „laudele“. Intru aceasta a inceput a veni si cate un om la biserica si nesce babe batrane.

In sfarsit soseste si popa ca speriat. Sa imbraca iute cu odajdiile cele sfinte si striga cat poate „Marire intru cei de sus lui Dzeu si pre pamant pace si intre oameni buna invoire.“ Cantorul canta mai departe aceasta frumoasa cantare, acum a treia oara.

Crasnicul cel nou sta si sta si vede cum merge slujba lui Dzeu, iute si fara nici o evlavie si vede ca oameni mai nu sunt in biserica, si cari sunt casca, din cand in cand si sa mai intind, iar altii obositi, caci toata noaptea si-au petrecut in crisma, intinzandu-se mai si strigau din gura cate un o-o-o lung.

Le vede toate aceste ingerul bagat de craznic, paraseste biserica si merge la strada — aduna petri si incepe a zvarli cu petri in biserica si sparge toate siacaturile dela turn si fuge la crisma unde era adunat aproape tot satul inca cu femei cu tot ca la uspatiu. Aici cade in genunchi si incepe a se ruga lui Dzeu cu vers inalt si a zis intreg psalmul lui David „miluesteme Dzeule dupa mare mila ta si dupa multimea indurarilor tale“.

Intru acea ficuratorul (curatorul primar) fuge dupa el si-l duce inaintea stapanului seu. Mergand pre cale se intalnesc cu un cersitor zdrentios, aplicat de spinare, garbovit si nacajit de te lovia jelea de el. Ingerul — craznic —

in loc de ai da ceva, i arunca câteva palme zicandui — „dute si lucra neblesnicule, si nu insiela lumea.“

Ficuratorul sa scandalizat, de purtarea aceasta a crasnicului. Pentru aceia la luat acum de ureche si asa la dus inaintea stapanului seu, inaintea popei.

Ajungand inaintea popei. Acesta ca omul lui Dzeu, era cat colo sa-l bata pre craznic pentru ca a spart ferestile la biserica, sa rugat in genunchi inaintea crismei si a dat doue palme la cersitor.

Crasnicul inse ia zis: „Parinte nu te voi mai slugi, pentru ca in biserica nu ve rugati cum se cuvine, ci ve impliniti datorintia numai se orbiti lumea ca seceratorii cari seceera a lene si horesh „Dute so are la padure, ca i destul de tripitiule“ si pentru aceia biserica voastra nui vrednica numai sa fie risipita, se nici nu se mai pomeneasca. Faceti ca mine mergeti cu toti cari cugetati ca se cuvine a ve ruga lui Dzeu si va rugati inaintea crismei sei scoata Dzeu pre sateni, barbati si femei din crisma si sei indrepte la biserica, fie aceia si de halduri numai sa fie laudat Dzeu in ea cum se cuvine. Sunteti blastamati parinte, cu totii, caci care e avut e sgarcit dintre voi si cerseste de si are sub perina capului o straitia de bani. — Me duc parinte si me voi face maiestru si negustor si daca nici asa nu voi putea trai intre romani voi parasi pamantul pentru totdeauna.

(Va urma.)

Scrisori fara pretiu pre pamant.

Am o lada tot cu acte,
Si scrisori de multiamita,
Pentru cate, pentru toate,
Pentru munca sevarsita.

Sunt scrisori dela Vladica,
Dela sfantul consistor,
Ce pan la cer ma radica
Ca pre un bine facator.

Sunt scrisori ce au valoare,
Numai sus in ceriul sfant,
Omul le calca in picioare,
Cat traieste pre pamant.

Le am trimis ca sale vaza
S' arat ca nu leam perdat,
Si vazandu-le sa creaza
Ca mult bine leam facut.

Am cerut o parochie,
Ca sa pot si eu trai,
Miau respuns cu ironie
„Nu tio putem conferi.“

Actele le tiu in lada,
Nu le mai pot folosi,
Vie ori cin si le vada
Si de a vrea-alui pot fi.

Sunt scrisori ce au valoare
Numai sus in ceriul sfant,
Omul le calca in picioare,
Cat traieste pre pamant.

Pacala si Tandala.

Tandala :

Mai pacala, mai pacala,
Noi suntem chiar de ocară.
Lumea ride tot de noi,
Cand ne vede pre amandoi.
Tu inarmat ca un bosneac,
Io fara de par pre cap.
Vino sa ne cununam,
Sau sa ne departam :
Din acest loc blastamat,
Alt modru nui de scapat.

Pacala :

O Tandala, o Tandala
Tu mai crezi si in ocară ?
Trasnite-ar sfintul Ilie,
Vorbe de este mi spui mie ?
Rida lumea cat o vrea,
Eu mi apar pelea mea :
Cat cu gura, cat cu fuga,
Cat cu reul, cat cu buna.
E vorba ca sa traiesc
Si sa nu me prapadesc
Starea care ma aflat
Cu minciuna am castigat.

Pentru ce so parasesc ?
Cand mai pot se pacalesc !
Caci mai sunt mosii curate,
Si ale trebe sbulberate
Ceram mereu tot dreptate
Plati fartate, plati fartate,
Caci nu te pot ascepta,
Ca nu mi plina punga.

Tandala :

Urle smei in punga ta,
Bine ar fi de ar crepa.
Pre aici sa nu fi venit
Caci pre toti neai pacalit.

Moima si nucile.

Un om a adunat nucile de pre un nuc mare: Lea pus intr un sac, si fiind sara, si neputand duce sacul cu nucile acasa, a suit sacul in nuc si la legat acolo, si la lasat sacul cu nucile preste noapte acatit in nuc.

O moima a observat ca sacul cu nucile este acatit in nuc. Sa suit in nuc, si sa facut stapana preste sacul plin cu nucii.

Alte moime au observat gospodaria sociei lor. Au vrut sa se urce si ele in nuc si sa fie si densele stapane preste sacul cu nucile.

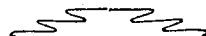
Moima din nuc sa inpotrivit si a tinut lupta cu soatiile ei.

Ca sa le impedece sa nu sa poata urca in nuc a inceput a arunca cu nucile din sac in sotieile ei de jos.

Atat a tot svarlit, nuca dupa nuca din sac pana ce sacul sa golit de tot.

Cand nucile sau gatate,
A svarlit si cu al ei sac.
Iar sotieile so apucat,
Nucile leau adunat.
Si cu sac cu tot lea dus,
Si a remas sotia lor sus,
In mijlocul crengilor
Si cu dorul nucilor.

Asia umbla cari pâresc :
Averea si o prapadesc,
Cu procese lungi si late,
Cari i saracesc fartate,
Duc si ei dor tare adese,
Dupa averea din procese,
Deci ca sa nu ve caiti
In veci sa nu ve pâriti.
Caci bani in procese dati
Tot deauna-s blastamati.

Lelea Vasiica si Nana Suveica.

(Cum sa sfatuiesc asupra pocaitilor cari in jurul Clujului se numesc si hiveci.)

Vasiica: Bine team gasit cumetra Suveica, cum mai traiesti?

Suveica: Bine draga mea Vasiica. Sunt voioasa, de cand a trecut la pocaiti barbatul, caci de atunci eu sunt mai mare in casa.

Vasiica: Cum asia cumatra draga?

Suveica: Asia, ca pana cand nu era pocait, tot el ma batea pe mine si taceam si rabdam. De atunci sa intors lucrul. Eu il bat pre dansul, cand imi place si el rabda si tace, caci legea pocaitilor nu iarta barbatilor sa si bata muerile ori ce vor face.

Vasiica: Si apoi el ce zice, ca doara batar din gura il lasa legea lor sa zica ceva?

Suveica: Numai atata i iertat sa zica dupa legea lor: „Vede Domnul Sora — vede Domnul Sora“.

Vasiica: Ce buna lege e legea pocaitilor! Pentru ce nu treci si tu Suveica la acea lege?

Suveica: Nasi trece pentru nimica, caci atunci nu miasi putea imblati barbatu in toata ziua pre cum imi place mie si asi crepa de ciuda daca nu lasiu putea bate barem odata.

Vasiica: Dapoi tot nu-i bine sa fiti de doue legi?

Suveica: Ba-i bine. Mutalail de barbati sa fie pocaiti, dar noi femeile nu. Pentru noi femeile e chiar moarte legea aceasta sa taci si atunci cand te bate cineva si sa nu te poti nici sfadi. O, eu legea aceea nu asiu putea tine, nici sa ma puna pre jar.

Vasiica: Si eu voiu face sa treaca barbatul meu la pocaiti!

Suveica: Fa-l cumatra draga. Vei vedea cat de bine iti va fi. Tu sa-ti poti bate barbatul cand vrei, iara lui sa nui fie iertat sa te atinga nici cu degetul.

Vasiica: O ce bine ar fi sa treaca toti barbati la pocaiti.

Suveica: Atunci ar fi lumea noastra a femeilor.

Vasiica: Numai pocaiti sunt buni mutalail de barbati, caci destul a fost ei capul muerilor sa mai fie si ei in coada si sa vada ca ce soarte au avut muerile pana acum.

Suveica: Dute cumatra sil amenintia ca te despartesti de el daca nu trece la pocaiti — ca doara nu se lasa el mai pre jos de ceilalti barbati.

Vasiica: Ma duc acasa sil voiu amenintia ca ma despart de el daca nu sa pocaieste si cred ca o va face, caci pentru mine ori ce face. Si mane ne vom intalni siti voi spune ce am ispravit.

Suveica: Sa-ti ajute Dzeu — sa vedem pre toti barbati pocaiti.

(Vasiica pleaca. Suveica striga dupa ea... Nu spune la nime cumatra despre ce neam inteles. Vasiica: Nu, nu cumetra).

Tanasie

stragia satului, striga preste sat:

„Tot omul se auda si se intielega. Sa pierdut o diploma de intielepciune intrun orasiu din tiara, sau poate pe sate afara, caci stapanul ei a umblat din cand in cand si pre sate. Diploma sau gasit, dar intielepciunea a cazut jos din diploma. De cum-va o va afla cineva in satul nostru se o aduca la casa satului si va primi 20 coroane pentru ea. Intielegeti cu toiii aceasta porunca esita si in toate gazetele din lume.“

Dela jocul satului.

La casa cu doue fete,
Cu fantana sub parate,
Galitiile mor de sete.
Fetele merg in minciuni,
Colea in sat pre la vecini,
Si sa uita de gaini.
Lor mincuinele le plac,
Gainile cobe fac.

Dragile badii fetitie,
Nu umblati tot pre ulitie,
Grigitie va de galitie.

Grigitie va de gaini,
Nu umblati dupa minciuni
Cobele sa le taiati,
Si de minciuni ve lasati,
Scoate-ti apa din fantana
Lasati va de minciuna,
Ca minciuna-i rusinoasa.
Strica la fata frumoasa,
Si minciuna e urata
Pre frumoasa o face hida.
Cine minte ca si tine
Face lucru de rusine
Cine minte ca si voi
Nu poat. siede intre noi.

Placei lelei minciuna,
Ca si la oiie sarea,
Si la capra padurea.

Nare lelea ce lucra,
Fara minciuni a purta,
Si gura a imprumuta.
Si cand o iei la intrebare,
Sa joara pe sfantul soare,
Ca nu o da la streinj,
Ci numai pre la vecini.
Pre vorbe si pre minciuni.

Din intielepciunea vietii amara- cetire.

Diploma si intielepciunea.

Din intielepciune multi pot castiga diploma, dar pucin sunt in stare sa arete in viatia, ca sunt intru adevar intielepti.

Un doctor de filosofie.

Cei omul?

Omul nui nici inger, nici dobitoc, si nenocirea voieste ca acela care vrea sa faca pre inger, face pre dobitocul.

Pascal.

Credintia si fapta.

Crede ce vrei. E treaba ta. Grijeste inasa sa nu faci nimica ca sa strici deaproapelui teu, caci atunci esti mai blastamat deca. diavolul, care' nu strica seminilor sei, ci numai oamenilor.

Un iurist.

Barba si Intelepciunea.

Nu fi falos de barba ta. Silestete seti fie intielept capul.

Caci barba frumoasa are si tiapul. Dar oamenii nu zic cand il ved „o ce barba frumoasa are, ci cu totii striga: iata tiapul, iata tiapul.“

Caprimulgus europeus.

Un sfat folositor.

Nu fi nerecunoscator fatie cu binefacatoriul teu, caci sameni cu cel necurat, care inca e nerecunoscator fatia cu cel ce la creat.

O siapca.

Omenia omului.

Cand si apara oamenii omenia de comun si conduc de avocat pre cel mai mincinos, caci sunt de parere ca omenia atacata cu minciuna, numai cu minciuna o poti apara, ca muscatura de cane, numai cu perii de cane se poate vindeca. Cui cu cui se scoate afara.

Lingusirea manca omenia.

Nu te lingusi cu viclenie pre langa nimenea, caci viclenia mai curand ori mai tarziu ti manca omenia.

Cand devini idiot?

Nu te sui iute pe scara vietii ca matia pre gard, caci pana cand matia cade in picioare, tu cazi pre moalele capului si devini idiot si faci prostii preste prostii.

Un prota.

Drumul mincinosului.

Merge mincinosul pre drumul netezit de dracul, care din cand in cand il isbesce si de pamant, ca sa-i aduca aminte ca nui sfant.

Tot acelasi.

Laudarosul si satiricul.

Un laudaros odata,
Cunoscintia a vrut sa faca
Cu un satiric vestit,
Deci la masa la poftit,
A vrut pretin sa si-l faca
Sa-l laude cate odata.

Era frig cand a sosit,
Satiricul cel vestit,
Gazda in poarta la asteptat
Si la binecuvantat.

Cand oaspele a intrat,
Gazda casi so apucat,
Manile sa si-le frece,
Doara de frig i va trece.
In ele a suflat caldura
Ce iesie din a sa gura.

Satirul lo intrebat:
Pentru ce in mani ai suflat?
„Pentru ca sale incalzesc,
Frigul sa nul mai simtesc.

Dupa aceasta intamplare,
La pranz siede fiecare.
Fiind zupa calda tare,
Gazda casi sufla iara
In zama sa se raceasca
Ca mai usior so inghiteasca.
Satiricul la vazut,
Si intrebare ia facu':
„De ce sufli in zama frate?
Caci mai calda nu se poate,
So faci cu a ta suflare
Si altcum e calda tare“?

„Domnule vreau so racesc
Pentru aceia ma trudesco“!

„Bine frate cum se poate,
Sa faci dintro gura, toate?
Daca tu cu ea racesti,
Si cu ea si incalzești,
De prietin numi trebuiești.
Cel ce azi te incalzește,
Iara mane te raceste
De pretin numi trebuiești.“

Satiricul so sculat,
Cu pranz cu tot la lasat,
Pre cel om laudaros,
Cald si rece si falos.
La inchinat vantului,
Si el sa dus dorului.

Vesti si povesti sosite prin telefon.

Cluj, 23 Nov. Azi a tinut cel mai mare institut roman sedinta plenara si a luat cu parere de reu la cunostintia ca procurorul a raieptat cele 199 de denuntii isdanite de cel mai fara prihana barbat al neamului romanesc, si din ele a sustinut numai tri reieptate mai nainte tot de procuror.

Fatia cu aceasta „ordine de drept vatamata“ directiunea la propunerea „executivei“ cu unanimitate a adus urmatoriul

Conclus:

1. Procurorului i se voteaza neincredere.
2. Pre baza legeri firesti: „cuiu cu cuiu ce scoate afara“ — procesul se incepe iara — in numele directiunii — dar cu spesele institutului.
3. Cu esecutarea acestui conclus crestinesc si romanesc din tot punctul de vedere se incredintiaza „executiva“. Acuza o vor subscrie doi membri cari cand vor fi intrebati, vor raspunde ca si pana aci „am scris, dar nu stiu ce“.

Sara a fost banchet in onoarea zilei in saloanele

edificate sub stresina bisericeii lui Bob cu banii fondului infiintandei scoale romane de fetitii in Cluj.

Un tiap din gradina cea noue asia sa imbetat de bucurie, incat de 3 ori sa dat tot preste cap. Entuziasmul la culme. Pacala a cantat din fluera: Desteaptate romane. Cand au fost la strofa:

„Pre voi ve nimicira a pismeii reutate si oarba neunire la Milcov si Carpati“ — toata societatea sau sculat in picioare si au strigat un intreit „Sa traiasca“.

Ferestile dela biserica inca de cu seara a fost acoperite cu tirole nationale dela espozitia din Desmir ca sa nu vada sfintii ce sa petrece in scoala de fetitii.

Cluj, 6 Nov. Azi se desparte dela „Economul“ un oficiant harnic, care crezand „executivei“ a lucrat foarte mult in cele 3 luni de vara ale anului 1905, cand „executiva“ a purtat proces pentru adunarea extraordinara convocata pre 28 Nov. 1905. Lucrarea lui a stat intru aceia ca a decopiat cele 199 de denuntieri esite din neste creeri schlintiti.

Cand a parasit institutul si sa dus la „Vatra“ de sief asia a esclamat: Doamne Dzeule, iartami pacatele, caci tot a fost prea mult 5 fl. la zi din sacii umpluti de altii pentru 199 de mincinni isdanite de romani mari, contra celuia ce lea dat pane.

Multiam Doamne ca am scapat de tovarasia aceasta venita din iad ca sa fie sminteala nu numai intre romani ci si intre alte neamuri.

Luandu-si remas bun dela „executiva“ ia zis — „frate te duci, sa nu spui la suflet de om, ce ai vazut si ce ai auzit aici, caci atunci esti fiul peirei. Sa sti ca ai de lucru cu un om care nu se teme de moarte, ci de amarata de viatia ce si o apara cu minciuna, cu pistolul, cu lingusirea si cu complimentele pana la pamant.

Ascept se fi cavalier in intielesul strans al cuvantului.“

Cluj. In comitat, unde romanii sunt in majoritate absoluta ca si Feiurdeni la fuga magarilor din Bontida, se observeaza o pasivitate absoluta din partea romanilor. Club roman comitatens nu e de loc. Romanii au bagat o rugare la ministrul de interne ca sei incorporeze la comitatu Timisului pentru ca ei sunt in toate de acord cu romanii din Timisoara. Au aceiasi preqti nationalisti zelosi si aceiasi barbati esiti din opinca, cari pre ici colea si bat piepturile pentru binele si fericirea natii din care-si trag originea. Pana nu le vine rezolutiune, nici aici, dar nici acolo, nu fac, un pas macar pentru ceva activitate comitatense. Ci toata activitatea aceasta o concred magarilor din Fieurd.

Topa Des. La instalarea noului preot a fost 3 oameni de fatia. Ceilalti sunt pocaiti. Instalarea sa facut pin prot. concernente intro casa privata si nu in biserica pentru ca sa nu se sminteasca pocaitii. Entuziasmul a fost la culme cand a parasit protopopul comuna. Un pocait a strigat: „sa te ved, cand oi vedea, pre Ilie proroc, in care nu cred.“

Cujir in 7 Dec. Pre aici si astazi se vorbesce des-

pre barba cea frumoasa a unui protopopu ardeleanu, care a condus misinunile preotesti mai anii trecuti. Toata activitatea lui sa dovedit de falsa — afara de barba.

Cluj, 5 Dec. Sinodul protopopesc gr. cat. al Clujului in toamna aceasta nu va fi convocat, numai dupa ce vor sosi scaunele cele noue la scoala de fete, comandate inca asta primavara. In aceste vor siede preotii, si vor fi dascaliti pentru articoli publicati din prilegiul saborului din primavara in „Tribuna“ din Arad. Cu aceasta ocasiune sa va sfintii si scoala, caci dupa obiceiul nostru crestinesc si romanesc fara de a se sfinti nu sa poate preda destinatiunei sale nici o locuintia.

Cluj. De vre-o cateva zile se ved pe stradele principale ale Clujului umbland doue figuri streine ce multa vreme au fost ascunse. Ziaristul cu biciusca e dus din Cluj. Cand el e in Cluj — figurile iara se ascund.

Cluj. Unul dintre martori la procesul Economului asia a fasionat:

„Io nu sciu nimic, nu am vezut nimic. Si daca se poffeste jor ca nici pre soacra mea no cunosc — desi mi acru sufletul de ea“.

Advocatul farfaila a intarit, ca are drept martorul. Scaunul inse ia dat afara.

Cojogna. Parintele Ciortea prezidenteles desp. Cluj ales la Desmir — pentru ca sa aduca cultura romana in Cluj, — tot scruteaza ca unde sunt cele 25 de biblioteci populare infiintiate sub antecesorul seu? Si nu le afla nicairi. Sa hotarit sa roage pre mari nostri istorici, Iorga din Romania si Dr A Bunea din Blaj, ca sa scruteze dinsii — adevarul acesta istoric, care sa poate dovedi de o cam data numai cu multiamita comitetului central publicata in „Gazeta“.

Brasiov. Directorul celui mal betrin ziar romanesc de vre-o 3, 4 septamani e fara voia. A stiut ca pre patru stalpi sa razima pasivitatea romaniasca, ca cortul tiganului ridicat pre timp mai indelungat pre 4 pociumbi. Numerandui pre degete a gasit numai pre trei, Cauza a fost, ca cand ia numerat — el pre sine sa uitat. Mare a fost bucuria caud a gasit gresiuil.

Blaj. Pentru anul curent li sa dat dascalilor neamului romanesc dela scoalele din Blaj ajutor pentru scumpete. Incat pentru venitor li sa prescris urmatoriul recept:

1. Sa nu manance tot beoftucuri anglezesti.
 2. Sa nu beie tot vinuri frantiozesti.
- Sa se lase de flechene ungesti
Ci sa traiasca:

Cu fasole tocanita,
Ori tocana fasolita.
Cu mamaliga invalida.
Intro zi de doue ori,
De cu seara si in ziori
Ziua sa umble usior
Si la trup si la stomac
Sa poata sta de invetiat.

Cu acest recept toti sau multiamlt, numai doi insi au insinuat apelata. Sa poate ca si acestia sa vor multiumi pentru — solidaritate.

Fagarasiu. Insurandu-se Niculae a adunat in jurul seu pre toti tomatnicii si lea tinut urmatoarea alocutiune: „Ma-mai flacai, nu faceti ca mine cand am fost ca voi! Nu-nu nmblati toata lumea de a lungu si de a latu. Insurati ve acasa si-ti fi oameni de omenie!“

Pesta. Nime nu scie cine a insultat pre deputatul nostru Vaida in dieta — nu sa scie nici aceia cari honvezi au inpresciat dieta — daca sa vor sci toti s'or pedepsi.

Bontida. Pre miristinea unde sa tinut fuga magarilor din Feiurd sa gasit 2 potcoave de magari. Sa trimis la muzeul din Pesta ca specialitate aflata in veacul al douezecilea.

Sibiu. Clopotele catedralei de un timp incoace tot asia canta:

„Pace pace si iar pace,
Intre romani nu se face
Ca hranesc prea multi misiei.
Si de aici sa pornesc ei.
In orase si prin sate,
Si fac fapte neiertate!“

CIUMULITURA.

Ciumulci cei?

Cine le-a zidit,
De mult a murit,
Cine l-a inoit,
Mult s'a ostenit,
Si s'a multiumit
Cu ce a primit
Pentru toata munca sa
Ispravindu-o dsa
Singur singurel
Mam uitat la el.
Cel ce ia dat,
Nimic na lucrat
Ci roada a incasat
Si s'a laudat
Cu lucrul curat
De alti gatat.

(Predicele lui Petru Maior)

GACITURI.

Am o scroafa, si alta scroafa a fatat.
Langa ea siepte purcei,
Mititei ca vai de ei.
Scroafa are opt stapani,
Cu picioare, cap si mani,
Unul de mult a murit
Si nu lau inlocuit.
Cinci tot iscalesc si tac
Si toate aproaba ce fac:
Doi misiei ce tot mintiesc
Si ca porcii ricaesc.
Daca intri intralor tovarasie
Te frezesti fara mosie.?

Intre gacitori se va sortii „Coarda inimii“ de I. Muresian.

Terminul e 25 Dec. 1907. Gacitura nu se va publica din punct de vedere — se nu strenute cei cu musca pe caciula.

STAFETA ZAVODULUI.

II. sale I. Bardosi in Sibiu. Ilustrisime, inainte de acesta cu vre-o 3 ani, te-am fost rugat ca se iei initiativa ca fost stipendist al nemuritorului fundator Dr. Ramonczai, pentru ca sa i se ridice o capela in locul nasterei sale Somesiu-falau unde si doarme si somnul cel de veci, uitat de toata lumea romaneasca. Bani de lipsa sunt. Inca prin 1877 sa fost pus baza la un fond numit „fondul Ramontiai.“ Braya noastra tinerime romana universitara la indemnul profesorului lor de limba si literatura romana din acel timp Dr. Gr. Silasi, a dat si cateva petreceri in folosul fondului. Acest fond aproape 10 ani lam grijit singur eu, fara de a sti nimene de el. Cand lam predat in administrarea fondului scoalei de fetitie romane infiintate in Cluj a fost preste 3000 de coroane. De atunci de buna sama, ca a crescut. Dupa ce reuniunea fondului scoalei de fetitie, nu-si mai tine de ani de zile adunarile sale, ar fi consult ca llus. ta sa te puni in fruntea afacerii si ne vom grupa in jurul llus. tale toti fostii stipendisti al nemuritorului Dr. Ramonczai si cu buna intelegere vom face un lucru de treaba spre marirea lui Dzeu si mandria noastra nationala.

Dlui T. in T. Clujul bisericeste se tine de archidieceasa Blajului si nu de Gherla. Fratii gr. or. de Sibiu. La gr. cat. sunt 15 curatori alesi de adunarea parochiala la propunerea protopopului. Acesti curatori sunt din cele trei clase ale societatii noastre Clujene: 5 dintre inteligenti (domni), 5 dintre maestri si 5 dintre plugari. Curatorii acestia — de si formeaza o corporatiune — nu se cunosc ei intre sine, — caci dupa cum spun ei pre 4 oare d. e. sunt invitati domnii, pre 6 oare maestri si apoi pe 8 oare plugarii. Ce hotarasc domnii, se spune la maestri si apoi mai tarziu la „prosti“ dupa cum se numesc.

Pentru aceia conclusele sale sunt luate cu unanimitate de cei „interesati“, si in presupunerea aceasta sa si aproaba din partea Blajului. Se poate zice ca aici merg trebile foarte bine — caci unul ispraveste toate pentru toti. Noi estilalti avem dreptul de a cotribui la coroane pre sama bisericei daca vrem, si a ne duce si la biserica, daca avem voia sa incunjuram scoala cea noua edificata sub stresina bisericei. Alte drepturi si alte datorinte romanul gr. cat. din Cluj nu are. Ca ce avere are biserica cea nu o scim si nu o sci nici curatorul primar, precum insusi marturiseste. Regulamentul pentru adm. averei bis. prescis pentru intreaga archidieceasa la noi sa perdut.

Dlui N. in T. „Zavodul“ nu poate fi tiparit in tipografia „Carmen“ din Cluj: pentru o simpla cauza, ca proprietariul e ocupat cu tiparirea „Ravasului“, si altcum ca om dela sate stii, ca proprietarul mare la sate si tine faurul seu (Caoaciu). Acesta nu poate lucra si la sateni, ci cand nu are de lucru pe sama curtii grigeste gastele stapanu-seu. Daca se rataceste vre un satean cu lucru de faur pre la el, jupaneasa il ia cu siuveiul se iasa din casa lor. Cam asa a patit si „Zavodul“ la tipografia romaneasca numita „Carmen“.

Nri singuratici sa afla in Cluj: 1. In tutungeria (dohánytőzsdé) doamnei Lehotá Ana aproape de „Economul“. 2. La Dlu Strachal Ferenc (Palatul Bánffy) langa poarta.

Redactor respunzator si editor BASILIU PODDABA.